

[Ømann.]

mit partis side at fremkomme med ændringsforslag til den ende både med hensyn til § 14 og med hensyn til gavefradragene.

Den ændring i befordringsfradragbestemmelsen, som ønskes gennemført — her ser jeg bort fra forhøjelsen fra 1.800 kr. til 2.000 kr. som maksimum — er vist i overensstemmelse med den fortolkning, som alle fornuftige skattemyndigheder har haft lyst til at anlægge i mange år, men som lovordene bare ikke gav mulighed for. Naturligvis bør den omstændighed, at man har et arbejdssted på sin bopæl, ikke give anledning til, at man for befordring til en sekundær beskæftigelse får et større fradrag, end hvis denne arbejdsplads ikke havde eksisteret. Men vi skal vistnok se på i udvalget, om man nu også med den foreslåede ændring har indfanget alle de urimeligheder, som opstår i forbindelse med denne praksis med fradrag for befordringsudgifter.

Jeg skal ikke opholde mig længe ved de øvrige lovforslag. De foreslåede ændringer i sømandsskatteoven er jo konsekvenser af skattefradragreglens ophævelse og indebærer en velgørende forenkling; men det kan imødeses, at forenklingerne af sømandsskatteoven bliver helt anderledes, når kildeskatten indføres.

Med de forbedringer, som vi mener at kunne bidrage med, i erindring skal jeg tilsige mit partis velvillige medvirken ved lovforslagenes behandling.

Niels Helveg Petersen: Da hr. Hilmar Baunsgaard er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans og det radikale venstres vegne gøre nogle bemærkninger til de lovforslag, der her er til behandling.

Jeg skal ikke komme ind på problemerne omkring skatteloft og selve skalaen; dem bliver der jo anledning til at komme ind på ved en anden lejlighed. Jeg skal heller ikke trave rundt i samarbejdsforholdene her i folketinget; jeg tror ikke, jeg kan tilføje en diskussion herom noget særlig nyt. Men jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning til hr. Ninn-Hansen, at det forekom mig, at han beklagede, at der ikke havde fundet en forhåndsorientering sted om skatte-lovene. Det er muligt, at jeg hørte fejl; men hvis jeg hørte ret, ville det være interessant at få belyst denne ændring i

det konservative folkepartis principielle holdning til forhåndsorientering.

Om fradrag for kommuneskat skal jeg indskrænke mig til at slå fast, at det radikale venstre er af den opfattelse, at en afskaffelse af fradraget for kommuneskat vil få meget uheldige virkninger, så længe forskellene i den kommunale beskatning er så store, som tilfældet er i øjeblikket.

Hovedpunktet i det fremsatte lovforslag er efter vor opfattelse overgangsbestemmelserne ved fradragreglens afskaffelse. Det har hele tiden været klart, at en afskaffelse af skattefradragreglen ville give overgangsvanskeligheder. Det hidtidige system med adgang til at fradrage betalte skatter har ikke alene medført, at man måtte operere med meget høje skattesatser, fordi den indtægt, hvorefter skatten skulle beregnes, blev nedbragt. Systemet har yderligere givet adgang til at fradrage alle betalte skatter, altså også forudbetalte skatter, og derigennem er skattegrundlaget yderligere blevet formindsket og har bragt skævheder i systemet i forholdet mellem dem, der har haft økonomiske muligheder for forudbetaling, og dem, der ikke har haft sådanne muligheder, fordi de ganske enkelt ikke kunne undvære pengene. Det må være målet for en overgangsordning, at ingen straffes og ingen belønnes, at ingen kommer til at betale andres skat, at ingen får fordele eller forfordeles som følge af reglerne om forudbetaling.

Efter regeringens forslag skal skatteydere, som i 1967 har betalt en særlig høj skat — en skat, der overstiger, hvad de efter anvendelse af den nye ligevægtsskala skal betale — have et særligt nedslag i indkomsten svarende til den for meget betalte skat. Herved får disse skatteydere, som ellers ville komme til at undgælde, fordi de aldrig ville få noget fradrag for den høje skat, de har betalt i 1967, i løbet af skatteåret 1968-69 tilbage, hvad de har betalt for meget. Så langt er alt godt.

Det er imidlertid det radikale venstres opfattelse, at finansministeren er sprunget over, hvor gærdet er lavest. Hvis regeringens forslag gennemføres, kan det mål, som vi må sætte os, nemlig at ingen straffes og ingen belønnes som følge af overgangsordningen, ikke nås. Efter forslaget vil skatteydere, der i 1966 forudbetalte, få særlige